

МОТИВИ към решение по НАХД № 437 по описа на Карловски районен съд за 2021 година

М. Д. Х. е привлечен като обвиняем за това, че на 25.10.2020г. в с.Х.Д., обл.П. се закарнал да извърши престъпление по чл.330, ал.1 от НК, а именно - да запали сграда - къща в с.Х.Д., област П., собственост на М. Д. ХР. от с.Х.Д., обл.П., А.М. Х. от с.Х.Д., обл.П. и М.А.К. от с.Х.Д., обл.П., и това закарване би могло да предизвика основателно опасение у А.М. Х. от с.Х.Д., обл. П. и М.А.К. от с.Х.Д., обл.П. за осъществяването му – престъпление по чл. 320а, във вр. с чл.330, ал.1 от НК.

В съдебно заседание след приключване на съдебното следствие, представителят на РП – К. поддържа обвинението. Счита за безспорно доказано, че обвиняемият е реализирал престъпния състав чл. 320а, във вр. с чл.330, ал.1 от НК. Пледира същият да бъде освободен от наказателна отговорност, като му се наложи административно наказание глоба в минимален размер.

Обвиняемият се признава за виновен. Лично и чрез защитника си пледира съда да му се наложи минималното административно наказание глоба.

Съдът, като обсъди всички доказателства събрани по делото – обясненията на обвиняемия, дадени пред съда и в досъдебното производство, показанията на свидетелите М.А.К., А.М. Х., М. М. Х., Т. М. Х., П. Н. К. и С. И. И., дадени в хода на досъдебното производство, писмените доказателства – справка от РП П. ТО К. за търпяно наказание ЛС, справка за съдимост ведно с бюлетини за съдимост, справка ЦПЗ П., справка от РУ на МВР К., служба КОС, справка ДНС112, Р. ц. К., 3 бр. протокол за полицейско предупреждение, протокол за оглед на ВД с фотоалбум, справка от РП П., ТО Карлово, постановление за прекратяване на наказателно производство от 25.03.2020г., справка за съдимост и характеристична справка на обвиняемия, прочетени и приобщени като доказателства по делото, намери за установено следното:

Обвиняемият М. Д. Х., ЕГН ***** е роден на *****г. в с. Х.Д., обл. П., с адрес за призоваване: с. Х.Д., обл. П., ул.“И. р.“ №**. Б. е и е б. г. С н. о. е и е б.. Не е ж. и не е о. (р.). Не е освобождаван от наказателна отговорност.

Пострадалата М. К. живеела с мъжа си М.Х. и двете им /от общо седем/ деца - И. Х. и пострадалия А. Х.. Двамата били безработни и се препитавали от социални помощи, а през деня ровели в контейнерите на територията на цялата община и продавали каквото намерят. От години обв. М.Х. ходел почти ежедневно в гр. К., за да рови в контейнерите за смет и с парите от продажба на намерени вещи си купувал алкохол.

На 25.10.2020г. около 19:30 часа, постр. К. готвела в дома им в с.Х.Д., малолетният й син И. спял на легло в същата стая, а пострадалият А. Х. се намирал в другата стая. Обвиняемият М.Х. се прибрал пиян. Още с прибирането си заявил на М. К., че ако тази вечер не напусне къщата заедно с децата им, ще я изгори. Заявил, че иска да се махнат от къщата и тримата, за да живее сам. Свидетелката М. К. се изплашила сериозно, като първоначално се опитала да го укроти, без да му противоречи - привидно се съгласила да напусне дома им, но на сутринта. Обв М.Х. е не се задоволил с това обещание, започнал да креши да се изнасят, като продължавал да се закарва, че ще подпали къщата. Предвид годишния сезон и обстоятелството, че за отопление и готвене семейството използвало печка на дърва, в преходно помещение между двете стаи били наредени дърва за огрев, а в непосредствена близост била поставена и туба със запалителна течност – бензин, който служел за разпалване. Обвиняемият грабнал тубата и започнал да полива съхраняваните на посоченото място дърва, като не преставал да повтаря, че ще изгори къщата, като излял цялото количество бензин върху дървата. К. възприела тези негови действия с очите си и

още повече се уплашила. Разкрещяла се силно, а намиращият се в другата стая пострадал – св.А. Х. - чул майка си и веднага дошъл в стаята, като възприел лично ставащото, включително разнасящата се силна характерна миризма на бензин, видял захвърлената празна туба, в която знаел, че се съхранява бензина, с който си помагали за запалване на сурови дърва. Междувременно обвиняемият не спирал да повтаря „само една клечка и ...“, като бъркал по джобовете на дрехите си, в очевидно намерение да намери кибрит или запалка, като не се съобразил дори и с факта, че на близкото легло все още спяло едно от децата му – И.. Свидетелите знаели, че обв.Х. е пушач и винаги има у себе си такива вещи, затова се притеснили още повече, като се уверили, че отправените закани не са голословни, а реални и лесно изпълними – достатъчна била клечка кибрит „подготвените „ по описания начин дърва щели да пламнат. Св.А. Х., подпомогнат от майка си – св.К., изблъскал навън обвиняемия, който се съпротивлявал.

Вече на двора пред къщата, обвиняемият продължил да заплашва постр.К. и Х., че ще запали къщата, хвърлял камъни и тухли, в резултат на което счупил стъкло на прозорец от къщата. Свидетелят Х. се обадил на тел.112 неколкократно с молба за съдействие, а пристигналият на място патрул на РУ на МВР гр.К. в състав св. П. Н. К. и С. И. И. преустановили скандала и съставили предупредителни протоколи по реда на чл.65 ЗМВР на всички присъстващи.

След посочения случай, в резултат на преживения стрес и страх за реално осъществяване на отправените закани за запалване на дома им, пострадалите М. К. и А. Х., преустановили всякакви контакти с обвиняемия и се принудили незабавно да се преместят в друга къща, като обв. М.Х. останал да живее сам в общия им дом.

Изложената фактическа обстановка е приета от съда за категорично и безспорно установена въз основа на депозираните в досъдебното производство гласни и писмени доказателства. От тях точно и категорично се установяват всички факти от значение за правилното решаване на делото – извършването на деянието, неговото авторство и обстоятелствата от значение за наказателната отговорност на дееца. Събраните по делото доказателства, в своето единство изясняват пълно, последователно и безпротиворечиво приетата от съда за установена фактическа обстановка.

Тя се подкрепя от показанията на свидетелите и от обясненията на обвиняемия. Относно фактите, предмет на доказване по чл. 102 от НПК събраните по делото свидетелски показания и обяснения на обвиняемия си кореспондират. Затова и предвид факта, че те съответстват на останалия събран по делото доказателствен материал, съдът ги кредитира.

При така констатираното, настоящият състав намира, че обвиняемият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 320а, във вр. с чл.330, ал.1 от НК. Същият на 25.10.2020г. в с.Х.Д., обл.П. се закарнал да извърши престъпление по чл.330, ал.1 от НК, а именно - да запали сграда - къща в с.Х.Д., област П., собственост на М. Д. Х. от с.Х.Д., обл.П., А.М. Х. от с.Х.Д., обл.П. и М.А.К. от с.Х.Д., обл.П., и това закарване би могло да предизвика основателно опасение у А.М. Х. от с.Х.Д., обл. П. и М.А.К. от с.Х.Д., обл.П. за осъществяването му.

За наличието на престъпния състав на деянието по чл. 320а вр. с чл. 330 ал.1 от НК е необходимо обективно с конкретни думи или действия да е отправена закана с престъпление по чл. 330 от НК – палеж. По делото се установи обективизирана, както чрез думи закана, адресирана спрямо пострадалите, които лично са я възприели, така и чрез действия такава-заливане на складираните дърва със запалителна течност. Както и при заканата с убийство, от значение за съставомерността на деянието е закарването да би могло обективно да възбуди основателно опасение за осъществяването му. В случая отправената закана е била за престъпление по чл. 330 от НК, била е отправена от обвиняемия в агресивно състояние, същият я е демонстрирал и с фактически действия, при което се налага изводът, че в конкретния случай е било налице достатъчно обосновано и основателно опасение, че би

извършил престъплението, с което се заканва.

Деянието на обвиняемия е извършено виновно, при форма на вина пряк умисъл – съзнавал е, че отправя закана за престъпление по чл. 330 от НК, съзнавал е обществената опасност на извършването и е целял настъпването на престъпния резултат.

За престъплението, в което е обвинен Х. законът предвижда наказание до до две години лишаване от свобода. Обвиняемият не е осъждан. От извършеното от него не са настъпили имуществени вреди. Затова съдът прие, че са налице предпоставките на чл. 78а ал. 1 от НК и освободи обвиняемия от наказателна отговорност, като му наложи административно наказание глоба. Предвиденият от закона размер на това административно наказание е от 1000 лв. до 5000 лв. Съдът намира, че справедливото и достатъчно за осъществяване целите за персонална и генерална превенция, в случая е административно наказание глоба в минималния размер от хиляда лева. Изводът на съда е основан на преценката на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства. Обвиняемият признава вината си, съдейства за разкриване на обективната истина, има добросъвестно процесуално поведение, изразява съжаление и критичност. Поради изложеното, за извършеното от обвиняемия съдът му определи административно наказание глоба в размер – хиляда лева.

По изложените мотиви Съдът постанови решението си.

Ц.Ч.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: